

Muistopuhe Kauko Poutiaiselle

Tosi karjalainen starikka, Kauko Poutiainen on kohdannut tumman virran soutumiehen. Meille käsittämättömästä syystä Luojamme katsoi parhaaksi kutsua hänet pois. Olemme kaikki surun mykistämiä, kun emme ymmärrä Luojamme tarkoitusta. Ja siksi ehkä monet meistä kapinoivat Kaikkivaltiaan päätöstä vastaan. Emme tiedä, mutta kuitenkin lujasti uskomme, että nyt on Kaukolla hyvä olla, ja hän saa hyvän osan tuonilmaisissa. Kauko on kilvoituksensa kilvoitellut ja olen varma, että voittopalkinto luovutetaan hänelle, kun hän saapuu perille.

Monia voittopalkintoja Kauko pokkasi kilpaurheilussa myös täällä eläessään: hiihtoladuilla, hyppyrimäessä ja kyykkäkentällä. Hän oli esimerkillinen urheilumies, joka johdatti myös oman poikansa kilpaurheilun pariin. Kaikkein tärkeimmällä ladullaan oli Kauko esimerkillinen. Ortodoksinen usko oli jo lapsuudessa hänen kirkkain johtotähtensä. Aina, kun kutsu kävi, riensi Kauko monenlaisiin kirkollisiin rientoihin. Kerhot, kirkkokuoro, talkootoiminta ja monet nuoruuden leiriretket kasvattivat hänen vankkumatonta vakaumustaan ortodoksisuuden piirissä.

Ikimuistoisella Keiteleen Hiekan leireillä hän lukeutui "kuuluisien kemiläisten" aktiiviseen joukkoon. Vienankarjalaiset juuret olivat ehkä syvimmillä hänen sydämessään. Vienan Karjalan Kiimaisvaara ja Uhtuan Luusalmi olivat hänen vanhempiansa synnyinpaikat, joissa molemmissa hän sai vierailukäyntiä kaksikin kertaa. Muistanpa, kuinka me Kaukon kanssa Kiestingissä Olga Kemovan saunan lauteilla antaumuksella lauloimme kahdestaan Satumaa-tangon.

Ja vielä ilman minkäänlaisia "lauluvesiä" lauluun kuuluvat välisoittoluritutuksetkin tulivat ihan oikeille paikoilleen!

Siinä hyvän saunan lauteilla kohtasi kaksi kulttuuria ja harrastusta. Musiikki kaikinensa oli Kaukon tärkein harrastus. Viulu ja mandoliini olivat hänen innoituksensa. Hän rakensi soittimensa itse ja rakentelipa niitä muillekin. Musiikin avulla hän loi moniin tapahtumiimme karjalaista ja suomalaista musiikkikulttuuria. Vaikka hän oli juuriltaan syvästi Vienan karjalainen, niin myös laitakarilaisuus oli erittäin tärkeänä johtotähtenä hänen elämänsä tiellä. Olithan Kauko syntynyt Laitakarin sahayhteisön rannassa olevaan asuntoproomuun, ja sen vuoksi tuo saari oli sinulle tenhoavaa lapsuus- ja nuoruusmuistoa.

Se oli innoituksena monenlaisiin teksteihin, joita laadit poikavuosien ja nuoruuden ajan kultaisesta ympäristöstä. Vähäisimpinä ei liene teksti Muistojen saari, jonka laadit tunnettuun kreikkalaiseen sävelmään. Näitä laatimiasi tekstejä esitimme erilaisissa laitakarilaisten

tilaisuuksissa – ja totta vie kansalla kat-somossa oli aina hauskaa.

Olit Kauko eläissäsi todella esimerkillinen starikka, aina valmiina auttamaan, aina valmiina kantamaan myös yhteistä kuormaa. Jos apua pyysi, tuli aina selkeä vastaus. "Tulepa käymään, tuopas tänne, tai minä tulen katsomaan." Pyyteettömästi autoit, neuvoit ja valmistit sen mitä olit kulloisellekin kysyjälle luvannut. Ja kätesi olivat sellaiset, että teit melkein mitä tahansa. Noista taidoistasi kertovat upeat soitinten rivit, jotka ovat nyt soitosta hiljennettyä kotisi seinällä.

Karjalainen starikka kun oli, hän oli mukana myös Karjalan Sivistysseuran toiminnassa. Hän toi oman lähtemättömän värinsä Kemin alaostaston toimintaan. Kyykkäpeli oli hänelle myös hyvin tärkeä liikuntamuoto. Osallistuimme jopa "maaotteluun" Uhtuan kaupungin ikimuistoisella kyykkäkentällä.

Uskomme lujasti, että olet matkalla sinne, missä voittopalkinnot jaetaan. Olithan täällä ollessasi synnynnäinen kilvoittelija ja teit esimerkillistä laupeuden työtä keskuudessamme. Olit kirkkaasti valaiseva tähti diakoniatyössä. Me kaikki suremme poismenoasi omalla tavallamme. Muistamme sinut heti, kun astumme omaan kotikirkkoomme ja luommepa siellä katsemme minne tahansa. Näemme ahkerien kättesi työt, ehkä rakkaimpina kirkkomme pihaan pystytetyn matkamiehen ristin ja Johannes Kastajan Enkeli-ikonin kehystämisen ja kiinnittämisen kirkkomme seinään. Siksi tahdomme uskoa, että tuo suuri kilvoittelija ohjauttaa sinulle käsiavartensa ja ohjaa sinut vohreään vilpoisaan lehtoon, missä vanhurskaat lepävät.

Ole iäti muistettu, sinä autuuteen kutsuttu veljemme Kauko.

MARTTI TAKALO

Juri Dobrynin kuoli Uhtuassa

Monille suomalaisille tuttu uhtualainen Juri Dobrynin siirtyi tuonilmaisiin 26. elokuuta. Hänen äitinsä Tatjana oli syntynyt Röhössä ja Jyrki-isä Akonlahdessa. Juri oli syntynyt 21. marraskuuta vuonna 1955 Uhtuassa.

Hän toimi 1990-luvulla aktiivisesti Oiva Mäkelän kumppanina Uhtu-seurassa. Moni Uhtuassa vierailut matkailija muis-

taa Jurin mukavana, huumorintajuisena, mutta rauhallisena autonkuljettajana, joka kuljetti Uhtu-seuran bussilla turisteja. Hän oli myös ahkera työmies rakennusalalla toimivan Transpi Ltd:n palveluksessa.

Jurilla oli kaksi poikaa ja kolme lastenlasta.